

Γεωργία Τσούμπα & Κατερίνα Τζωρτζακάκη

## ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

### η δύναμη στην αδυναμία

Αναλυτική περιγραφή του βιβλίου

Η μητρότητα είναι μια έννοια γεμάτη αγάπη και γεμάτη νοήματα. Όταν γεννιέται ένα παιδί, γεννιέται και μια μητέρα. Συνηθίζουμε να στρέφουμε όλο το ενδιαφέρον στα παιδιά, στις ανάγκες και τις δυσκολίες τους, ζούμε πλέον σε μια κοινωνία παιδοκεντρική, μια βιομηχανία ολόκληρη έχει ανθίσει σε σχέση με τα παιδιά. Έτσι όμως παραβλέπεται κάτι πολύ σημαντικό. Η αλληλεπίδραση του παιδιού με τη μητέρα είναι αυτή που θα ορίσει τελικά το πόσο ευτυχισμένο, πόσο πλήρες θα είναι ένα παιδί. Για να φροντίζεται ένα παιδί, πρέπει να φροντίζεται η μητέρα. Η μητέρα είναι το νερό που ποτίζει το μικρό σπόρο που θα γίνει άνθρωπος. Η μητέρα χρειάζεται και για τον εαυτό της τη δύναμη και τη χαρά που θέλει να εμφυτεύσει στο παιδί της.

Στο παρόν βιβλίο, μια νέα μητέρα μοιράζεται προβληματισμούς. Για τη μητρότητα, για τον τόσο σημαντικό ρόλο του πατέρα, για τις δυσκολίες της εποχής, για το εκπαιδευτικό σύστημα που για χρόνια σακάτευε τη δημιουργικότητα και τη συνεργασία και έβγαζε ανθρώπους ανταγωνιστικούς και μοναχικούς. Για την αυτονομία παιδιών και ενηλίκων που όλο και παρεμποδίζεται είτε από παράγοντες οικογενειακούς είτε από συνθήκες οικονομικές. Η νέα αυτή μητέρα επέλεξε να μιλήσει για όλα αυτά με μια μητέρα έμπειρη, με παιδιά ενήλικα, όμως διαφορετικά από τους τόσους ενήλικους που γνωρίζει. Η συνομιλήτρια μητέρα της, από την οποία ζητά καθοδήγηση, συμβουλές και μαθήματα ζωής, είναι μητέρα δύο παιδιών με αυτισμό.

Η μητρότητα πέραν της ευτυχίας, της ολοκλήρωσης μπορεί να φέρει πολλές δυσκολίες. Μπορεί να γίνει ένας αγώνας. Μπορεί σε αυτήν να κινδυνεύσεις να χάσεις τον εαυτό σου ή το χειρότερο, το θάρρος σου. Στη διάρκεια της συνομιλίας αυτής η έμπειρη μητέρα των δύο παιδιών με αναπηρία ανακαλεί στιγμές από την οικογενειακή της πορεία. Μιλάει ανοιχτά για τη διαφορετικότητα, για τις τρομερές δυσκολίες του αυτισμού, για τα συναισθήματά της, για τη δύναμη που βρήκε μέσα στην αδυναμία τη δική της, των παιδιών της, του συστήματος. Η πλούσια εμπειρία της, η τόσο επώδυνη κάποιες φορές πορεία μητρότητας της έμαθε πολλά, ήταν ένα ταξίδι πάνω από όλα στην αυτογνωσία. Για να φροντίσει τα παιδιά της, έπρεπε να φροντίσει τον εαυτό της.

Οι δυο γυναίκες είναι ψυχολόγοι. Η οπτική της ψυχολογίας έχει εμποτίσει όλες τις απόψεις τους και σε μεγάλο βαθμό έχει καθορίσει τον τρόπο με τον οποίο βλέπουν τον κόσμο. Όμως επιλέγουν να μιλήσουν σαν άτομα. Σαν μητέρες, σαν γυναίκες, σαν πολίτες. Οι ιδέες τους είναι απόλυτα προσωπικές και δεν έχουν καμία πρόθεση να δηλώσουν φορείς απόλυτων αληθειών. Μόνο να εκφράσουν τον εαυτό τους.

Η συνομιλία αυτή ήταν ένα ταξίδι που έφερε χαρά, ένα ταξίδι λυτρωτικό. Δυο άνθρωποι που συνομιλούν αλληλοσυμπληρώνονται. Όταν υπάρχει ειλικρίνεια, σεβασμός, όταν ο σκοπός δεν είναι να επιβάλλεις τη γνώμη σου παρά μόνο να εκφράσεις και να ακούσεις, ο διάλογος είναι γόνιμος. Σε ανταμείβει και πάνω από όλα σε μαθαίνει. Και μια μητέρα σήμερα, σε αυτές τις τόσο δύσκολες, τόσο περίπλοκες, τόσο χαοτικές συνθήκες είναι καλό να προχωρά μαθαίνοντας. Για να νικά τη μοναξιά, πρέπει να αλληλεπιδρά με άλλους, να παίρνει και να δίνει. Για να έχει ένα χαρούμενο παιδί, είναι καλό να εξελίσσει τον εαυτό της, να τον ποτίζει με την ίδια αγάπη, την ίδια φροντίδα που έχει μέσα της για αυτό. Κι αν οι οικονομικές και οι κοινωνικές συνθήκες όλο και μας στερούν σήμερα, είναι στο χέρι μας να μην στερούμε τη χαρά από τα παιδιά μας. Ας προσπαθήσουμε να τα κάνουμε ικανά να επιβιώσουν.